

ஐஸ்லாமிய ஐஸ்லாமிய ஐஸ்லாமிய?

இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை, குடும்பப் பொருளாதாரப் பொறுப்பு ஆண்களுக்கானது என்பதால், பணம் சம்பந்தப்பட்ட ஸகாத்தும் ஆண்களுடைய கடமையே என்கிற தவறான எண்ணமே பரவலாக நிலவுகிறது. இஸ்லாத்தில் ஈமான, தொழுகை, நோன்பு, ஸகாத், ஹஜ் ஆகிய ஐந்தும் ஒவ்வொரு முஸ்லிம்க்கும் கடமை என்றே கிறப்பட்டுள்ளதே தவிர, ஆண்களுக்கு ஐந்து கடமைகளும், பெண்களுக்கு நான்கு மட்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை!

திருக்கூர் ஆணில், 31 இடங்களில் ஸகாத்தைப் பற்றிக் கிறும் இறைவன், அவற்றில் ஒரு இடத்திலும் ஆண்களை மட்டும் விளித்துச் சொல்லவில்லை. "ஈமான கொண்டவர்களே" என்றுதான் பொதுவாக அழைத்துச் சொல்கிறான். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒரு இடத்தில் குறிப்பாக பெண்களைத்தான் அழைத்து ஸகாத் கொடுக்கச் சொல்கிறான்:

[33:33] (நபியின் மனைவிகளே!) தொழுகையை மூறப்படி உறுதியுடன் கடப்பிடித்து தொழுகைகள்; ஐகாத்தும் கொடுத்து வாறுங்கள்.

ஆகவே குடும்பத்தின் பொருளாதார பொறுப்பைத்தும் ஆணின் மலே உள்ளதால் பெண்கள், தம்முடைய ஸகாத்திற்கும் ஆணே பொறுப்பு என்று தவறாக எண்ணி தட்டிக் கழிக்க இயலாது. எப்படி பெண்களின் ஈமான, தொழுகை, நோன்பு ஆகியவற்றிற்கு அப்பெண்கள்தான் பொறுப்போ, அதேபோல பெண்களின் ஸகாத்திற்கும், ஹஜ் ஜிற்கும் பெண்கள்தான் பொறுப்பு! ஆண்கள் அல்ல!

ஸகாத் கொடுக்காமலவர்க்கு பெண்களுக்கென்ன சொத்துகள் இருக்கப் போகிறது என்று தோன்றும். தாமதே சம்பாதித்தவகைகள், நககைகள், பெற்றோர் வழி வந்த

சொத்துகள், கணவர் பரிசளித்த வீட்டு/நிலம், மகன் வாங்கிக் கொடுத்தது என்று ஏதனும் ஒன்றாவது பண்களுக்கு இருக்கும்.

இங்கே பண்களுக்கு ஸ்காத் கடமையை உண்டு என்று சொல்லும்போது, கணவனுள்ள பண்களை மட்டும் குறிக்கவில்லை. விவாகரத்தானவர்கள், விதவைகள், திருமணமாகாதவர்கள், ஆதரவற்றவர்கள் என்று யாரானாலும், ஸ்காத்திற்குரிய அளவை அடந்த செல்வத்தை உடைய எல்லோருக்கும் - மனநலம் பாதிக்கப்பட்டவரானாலும் கட்ட - ஸ்காத் கடமையாகும் என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஸ்காத்திற்கான விதிகளும் கட்ட எல்லாருக்கும் பொதுவானவையே. மூதலாவது, “ஸ்காத் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர் தனது செல்வம் முழுமையாகும் சொந்தக்காரராக இருக்க வேண்டும்” என்பது பண்களின் விஷயத்தில் அதிகம் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியது.

[57:7] நீங்கள் அல்லாஹ்வினம் தும் அவன் தப்தர் மீ தும் நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்; மலும், அவன் உங்களையே (எந்த சொத்துக்கு) பின் தோன்றல்களாக ஆக்கியுள்ளானோ, அதிலிருந்து (அல்லாஹ் வுக்காகச்) செல்வம் செய்யுங்கள்;

ஏனெனில், இஸ்லாமமைப் பொறுத்த வரம் ஒருவர் தம் மனைவிக்கு, அல்லது தாய்க்கு வீட்டு-தோட்டம்-நகை என்று எவற்றையாவது வாங்கிக் கொடுத்தால், அது அவர்களுக்கான அன்பளிப்பாகக் கருதப்படும். அதன்மீதான முழு உரிமையும், அச்சொத்தின்மீலம் வரக்கூடிய வரமானம், செல்வினங்களுக்கும் இறப்பு வரம் அப்பண்களே முழு பொறுப்பாளர் ஆவர்.

ஆனால், இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில், வரிவிலக்கு அல்லது நிலஉச்சவரம்பு போன்ற சட்டரீதியான காரணங்களுக்காக, ஒருவர் தாம் வாங்கும் சொத்தை தன் பெயரில் வாங்காமல், தன் மனைவி-மக்கள்-உறவினர் மீது வாங்குகின்றனர். இந்நிலைகளில், ஆவணப்படி உரிமையாளர் ஒருவராக இருந்தாலும், அதன் முழு பயனாளர் அதை வாங்கியவரே ஆவார். இம்மாதிரியான சட்டநிலைகளில் வாங்கியவரே அதன் ஸ்காத்திற்குப் பொறுப்பாளராகிறார்.

ஏன், இன்னும் நிறைய குடும்பங்களில் நகைகள் வாங்கப்படுவதன் காரணமே, “மூதலீட்டு” என்பதுதான். பணமாக இருப்பதைவிட நகையாக இருந்தால், மதிப்பும் கட்டும்;

அவசரத் தவேகைக்குப் பணமாக மாற்றிக் கொள்ளுவதும் எளிது. ஆகவடே, பணங்கள் தங்களிடமிருக்கும் நகைகள் தங்களாகக் காண அன்பளிப்பாக வாங்கித் தரப்பட்டனவா, அல்லது “அணிந்துகொள்ளலாம்; அதே சமயம் அவசரத்திற்குத் தவேபைப்பட்டால் அடமானம் வகைகவலோ விறகவலோ வாங்கித் தந்தவருக்கே உரிமை” என்ற நிலைப்பாடு உடையதா என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டால், ஸகாத் யாருடைய பொறுப்பு என்பது தெரியும்.

அதாவது, தனது பெயரில் இருக்கும் சொத்திற்கு அதிகாரம் பெறாதவர்கள் மீது ஸகாத் கடமையில்லை. செல்வத்திற்கு முழு உரிமை பெற்றவர்கள் மீது தவே ஸகாத் கடமையாகும்.

ஐயோக்கியர் ஐயோக்கியர், ஐயோக்கியர் :

[2:219] (நபியடே) எதை (இறவைழியில்) செலவு செய்ய வேண்டும் என்று உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். உங்கள் தவேகைக்குப் போக மீது முள்ளதைச் செலவு செய்யுங்கள் என்று கஹுவீ ராக!

எந்தப் பொருளும், வீட்டு, நிலம், சமீபிப்புப் பணம் போன்றவற்றில், நமது அடிப்படதைத் தவேகைக்குப் போக மிஞ்சியவற்றிற்குத் தான் ஸகாத். ஆனால், ஒரு விஷயம் யோசித்துப் பார்த்தால், பணங்கள் கு எந்தவிதமான பொருளாதார நிர் பந் தமையில்லை. அவர்களின் மீது யாருக்கும் பராமரிப்புக் கடமை கிடையாது. ஆகவடே அவர்களிடம் இருக்கும் எல்லா சொத்துக்களும், அநகேமாக அவர்களின் சமீபிப்பாகத் தான் ஆகும்.

அதே சமயம், கணவனால் வீட்டு வாங்க முடியவில்லை. ஆனால், மனவையிடம் ஒரு வீட்டு இருந்து, அதில் வசித்து வருகிறார்கள் என்றால், மனவை அதற்கு ஸகாத் கொடுக்கத் தவேயில்லை. அதுபோலவே சமீபிப்புப் பணத்திற்கும், பிற சொத்துக்களும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, ஸகாதத்தைத் தீர்மானிக்கவும்.

பணங்களின் நகைகள் என்று வரும்போது, வெவ்வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. அதாவது, பணங்கள் கு நகைகள் அவசியத்தின் அடிப்படையிலானவை என்பதால் நகைக்கு ஸகாத் தவே கொடுக்கத் தவேயில்லை என்பது ஒரு கருத்து. அடுத்து கருத்து, அவர்கள் அன்றாடம் அணியும் நகைகள் தவிர்த்து மற்றவை எல்லாம் ஸகாத் திற்கு உட்பட்டவை என்பது.

பெண்கள் ஸ்காத் கொடுப்பதில், முக்கிய பிரச்சனையாகப் பார்க்கப்படுவது, வருமானமின்மை. அதாவது, பெரும்பாலான பெண்கள் வலையைக் குப்போவதில்லை என்பதால், அவர்களுக்குக் கின்று தனி வருமானமில்லாத பட்சத்தில், ஸ்காத் தை எப்படிக்கொடுக்க முடியும்? ஆகவே, அவர்களுக்குக் காக கணவனே ஸ்காத் சிலைவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமா என்பது பலரின் சந்தேகம். ஏற்கனவே நாம் பார்த்தபடி, ஸ்காத் ஓவ்வொருவரின் தனிக் கடமை. என்னதான், கணவன் -மனைவி உறவு என்பது மிகவும் நெருக்கமான உறவு என்றாலும், ஒருவரின் மார்க்கக் கடமைகளுக்கு அடத்தவர் பொறுப்பாக மாட்டார்.

அதன்படி, கணவனுக்கு மனைவியின் ஸ்காதத்தைச் சிலுத்த வேண்டிய கட்டாயமில்லை. எனினும், மனைவியின் சம்மதத்தோடு அவர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளலாம்.

வருமானமில்லை என்பதைக் காரணமாகச் சொல்லும் அதே சமயம், அப்பெண்கள் நிஸாபை எட்டிய அளவு சிலைவத்திற்குச் சொந்தக் காரர்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. சிலைவம் அதிகமாக இருப்பதால் தானே, ஸ்காத் கொடுக்கும் நிலையை எட்டக்கூடாது? ஆக, வருமானமில்லை என்பதைச் சொல்லித் தப்பிக்க முடியாது. வருமானமில்லை என்பதால் நமது சொத்துக்களுக்கு உரிய சொத்து வரி இது யாதிகளை அரசாங்கத்திற்குச் சிலுத்தாமல் இருக்கிறோமா?

எனில், எப்படிக்கொடுப்பது? உங்களிடம் சமீபப்புப் பணம் இருந்தால் அதிலிருந்து கொடுக்கலாம். உங்களின் கைச் சிலைவக்களைக் கிடக்கையும் பணத்தைச் சமீபத்து வதைத்து, அதிலிருந்தும் கொடுக்கலாம். அல்லது, ஸ்காத் தை தங்கமாகவே கட்டக் கொடுக்கலாம். போலவே, மற்ற சொத்துக்களுக்கும் அதன் ஸ்காத் தைக் கணக்கிட்டு, அதற்கு ஈடான தங்கம் அல்லது வெள்ளியை ஸ்காத் தாகக் கொடுக்கலாம்.

உதாரணமாக, 50 பவுன் நகையும், 20 இலட்சம் பெறுமானமுள்ள ஒரு நிலமும் உங்களுக்கு இருக்கிறதென்றால், நகைக்கு 10 கிராம். நிலத்திற்கான ஸ்காத் 50,000 ரூபாய் அல்லது அதற்கு ஈடான சூமார் 16 கிராம் நகை. ஆக மொத்தம் 26 கிராம் நகையை ஸ்காத் தாகக் கொடுக்கலாம்.

ஊர் : ஊர் :

எத்தனை குடும்பங்களில் மாமியார்கள், வீட்டுக்கு வந்த மருமகளின் நகைகளைப் போட்டு தன் மகளின் திருமணத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள்? அவளின் பற்றோடுக்குக் கஷ்டம் வந்தால்கூட, அவளுக்கு தன் உடமைகளைக் கொண்டு உதவிட உரிமையில்லாத நிலை உள்ளதே!

கடேட்டால், "என் மனைவியே எனக்குச் சொந்தம் எனும்போது அவளின் நகைகளும் என்னுடையதாகாதா?" என்று களேவி எழுப்புவார்கள் சில 'பொறுப்பான' ஆண்கள்!! ஸ்காத்தைத் தனிநபர் கடமையாக கியிருப்பதன் மஹம் இந் தக் களேவிக் கு "இல்லலை" என்று தளெவாக, உறுதியாக இறவைன் பதில் கஹுகிறான். பணைகளின் நகைகள், அவர்களின் சொத்துகள், அவற்றின் மஹம் வரும் வறுமானங்கள், அவளது சம்பாத்தியங்கள், சமீபப்புகள் - எல்லாம் அவளுடையதே, எதிலும் மற்றவர்களுக்கு உரிமையில்லை. அவளாக விரும்பிக் கொடுத்தாலன்றி அவளை நிர்பந்திக்க முடியாது என்பதையும் அறியத் தருகிறான்.

By: faris fana

source: http://thuuyavali.blogspot.in/2012/08/blog-post_21.html